

De onderstaande tekst is een voorproefje afkomstig uit de verhalenbundel IK HOOR PAARDEN, geschreven door Sjors Kersten en Jarl Roelofsen. Een fragment uit het verhaal SMURRIE & FLIPSE:

Even later liep Smurrie de achtertuin van zijn huis binnen en gooide zijn fiets tegen de container. Hij dacht maar niet aan wat zijn vader zou zeggen als hij de kapotte fiets zou zien liggen. Snel rende Smurrie naar binnen en de trap op naar zijn kamer. Het was nog vroeg in de middag en hij had niet veel huiswerk, dus dat kon nog wel even wachten. Op zijn kamer aangekomen gooide hij zijn rugzak op de grond en zette de Nintendo aan. Even bleef hij staan kijken. Hij wilde de televisie aanzetten, maar was vergeten dat zijn vader de afstandsbediening naar buiten had gegooid. Het bedieningspaneel op de televisie dat met plakband aan elkaar hing, werkte niet meer sinds een ADHD-neefje van Smurrie er een kopstoot op had gegeven.

Haastig liep Smurrie naar het dakraam en duwde het open. Hij leunde naar buiten en zag de afstandsbediening in de dakgoot liggen. Smurrie ging zo dicht mogelijk tegen het raamkozijn staan en reikte naar de afstandsbediening. Hij kon er bijna bij, nog iets verder... Hebbes! Precies op het moment dat Smurrie de afstandsbediening beetpakte, viel hij naar buiten. Smurrie gilte en gleeed over de dakpannen naar beneden. Nog net op tijd kon hij zich aan de dakgoot vastgrijpen. Angstig keek hij naar beneden en probeerde zichzelf omhoog te trekken. Het lukte niet.

'Help! Help!' schreeuwde Smurrie, maar niemand kwam hem helpen. Hij hoorde hoe de buurman de tv iets harder zette. 'Help, ik hang hier aan de dakgoot!' probeerde hij nog een keer, maar er kwam geen reactie.

De rest van de middag hing Smurrie aan de dakgoot van zijn huis, waar de afstandsbediening nog steeds in lag.

Iets na vijven hoorde Smurrie het ronkende geluid van de oude legerjeep van zijn vader die de straat in reed. Zielig keek hij naar de achterdeur waar zijn vader elk moment naar buiten zou kunnen komen. Met piepende remmen stopte Flipse voor zijn huis en reed achteruit de oprit op. Hij parkeerde de jeep met de achterkant voor de helft in de coniferen en zette de motor af. Eenmaal binnen liep hij naar zolder om te controleren of Smurrie wel bezig was met zijn huiswerk.

'Smurrie! Je bent toch wel met je huiswerk bezig hè?!' riep Flipse terwijl hij de kamer van Smurrie inliep. Tot zijn verbazing zag hij dat Smurrie niet op zijn kamer zat, terwijl zijn rugzak daar wel op de grond lag.

'Smurrie, waar ben je?!' Flipse stampte de trap af naar beneden en ging verder met zoeken. Toen hij alle kamers was afgelopen liep hij de achtertuin in. 'SMURRIE!'

'Ik ben hier!' piepte het jochie.

Verbaasd keek Flipse omhoog. 'Smurrie! Wat doe je daar?! Je moet je huiswerk maken!'

'Ja, maar papa, ik ben gevallen en...'

Chagrijnig keek Flipse in de tuin rond en zag de fiets van Smurrie liggen. 'SMURRIE! Wat heb je met je fiets gedaan?!'

'Sorry papa, een robot kwam uit een put en heeft mijn fiets kapot-'

'Wat een onzin! Robots bestaan niet! Je komt nu naar beneden om die fiets te repareren en daarna ga je je huiswerk maken!' Boos stampte Flipse naar binnen, zette de tv aan op Eurosport en ging vervolgens de krant lezen. Buiten begon Smurrie kramp te krijgen in zijn armen, terwijl het langzaam donker werd.

Ruim een uur verstreek voordat Flipse de krant weglegde en eten ging koken. In de keuken pakte hij een bakje kant en klare satésaus en deed het in de magnetron. Ongeduldig stond hij te wachten totdat de saus klaar was. Hij pakte twee borden en zocht nog wat eetbaars in de keukenkastjes. Het enige wat er stond waren een pak meel en een pak hagelslag. Flipse pakte de meel en verdeelde het over de twee borden. Daarna goot hij de gloeiend hete satésaus eroverheen en stopte twee juslepels in de brei. Hij zette de borden op tafel en merkte dat

Smurrie nog steeds niet naar beneden was gekomen. Kwaad liep hij naar buiten en zag Smurrie hangen. 'Smurrie! Hang je daar nou nog steeds?! We gaan eten, kom naar beneden!'

'Ja, maar papa, ik kan niet naar beneden.'

'Wat had ik nou gezegd over dat ge-papa?!'

'Sorry, commandant Flipse...' piepte Smurrie.

'Nou, komt er nog wat van?!' Flipse pakte een oude bezem die naast hem tegen de muur aan stond en probeerde Smurrie van de dakgoot af te gooien. De bezem raakte de dakgoot maar miste zijn zoon, dus Flipse gooide opnieuw. De dakgoot was oud en begon aan de kant van Smurrie langzaam los te raken van het huis. Na nog een paar pogingen gooide Flipse de bezem door de slaapkamerruit naar binnen.

'Wel godgloeiende!' Flipse liep naar binnen om de bezem te halen. Buiten zakte Smurrie langzaam naar de grond doordat de dakgoot steeds verder doorboog. Uiteindelijk brak de dakgoot met een krassend geluid af en landde Smurrie op de grond.

'Hè hè!' zei Flipses hoofd vanuit het kapotte slaapkamerraam.

Snel ging Smurrie aan tafel zitten. Hij wilde zijn lepel pakken maar kreeg zijn armen niet naar beneden omdat zijn lichaam nog helemaal stijf was. Flipse kwam de kamer binnen en keek even zwijgend naar Smurrie, die met zijn armen in de lucht aan tafel zat. De satésaus was inmiddels helemaal koud geworden en Flipse begon het goedje op zijn bord met grote happen naar binnen te werken.

Toen Flipse uitgeeten was stond hij op en zette hij zijn bord in de vaatwasser. 'Ik ga hardlopen, Smurrie. Als je klaar bent met eten ga je je huiswerk maken. Begrepen?!'

'Mja, commandant Flipse,' zei Smurrie die nog steeds zijn armen niet kon bewegen.

Flipse liep naar boven om zich om te kleden en liet Smurrie alleen achter. Snel stond Smurrie op van zijn stoel en keek door het raam of hij de afstandsbediening ergens in de achtertuin zag liggen. De afstandsbediening lag naast de afgebroken dakgoot in het gras. Smurrie luisterde even of hij zijn vader al naar beneden hoorde komen, maar Flipse was te druk met het bewonderen van zijn harige biceps voor de spiegel in zijn slaapkamer. Smurrie opende de achterdeur door de deurklink beet te pakken met zijn tanden en liep de tuin in. Haastig probeerde hij met zijn voet de afstandsbediening onder een prikkelbosje te schuiven, zodat het niet kapot zou gaan als het zou gaan regenen. Net toen Smurrie weer naar binnen wilde lopen hoorde hij boven zich een raam opengaan.

'Smurrie! Wat had ik nou gezegd?!' Het boze hoofd van Flipse stak uit het raam. 'Ga naar binnen!' Flipse sloeg het raam dicht en stampte naar beneden.

'Oh nee!' piepte Smurrie en snelde naar binnen.

Net toen hij aan tafel wilde gaan zitten zodat het nog een beetje leek op wat Flipse hem had opgedragen, kwam Flipse de keuken binnen stampen.

'Zeg maar dag tegen je meel met satésaus! Voor jou geen avondeten vandaag!' Flipse pakte Smurries bord en zette het met eten en al in de vaatwasser. 'Nu ga je je huiswerk maken. En je zorgt dat je klaar bent wanneer ik terugkom van hardlopen, ja?!'

Smurrie werd van zijn stoel getild en de gang naar de trap ingeduwde voordat hij iets terug kon zeggen. Hij hoorde hoe Flipse de achterdeur dichtsmeet. Gelukkig voor Smurrie ging Flipse altijd drie uur hardlopen en had hij nog genoeg tijd om zijn huiswerk te maken. Het gevoel in zijn armen was inmiddels weer een beetje terug en voordat Smurrie naar boven liep haalde hij eerst de afstandsbediening uit de tuin en verstopte die op zijn kamer, onderin een grote bak met LEGO.

Stipt drie uur later kwam Flipse terug van hardlopen. Met een rood en bezweet hoofd liep hij hijgend naar boven, om nog even snel te douchen en om te kleden voordat het journaal van 22:00 begon. Op de overloop luisterde hij onderaan de zoldertrap of hij nog wat van de kamer van Smurrie hoorde. Er klonken geen typische Nintendo-geluidjes, maar voor de zekerheid ging Flipse toch even kijken of Smurrie zijn huiswerk had gedaan. Op de kamer van Smurrie was het donker. Smurrie lag in bed en op zijn bureau lagen wat boeken en schriften waar hij blijkbaar mee bezig was geweest. Tevreden liep Flipse weer naar beneden. Die zoon van hem

had eindelijk eens een keer geluisterd in plaats van weer de hele avond die idiote spelletjes te spelen.

Snel douchte Flipse, om vervolgens in zijn camouflagebadjas en -pantoffels het journaal te kijken. Daarna dronk hij een biertje en ging hij naar bed. Een goed soldaat zorgde voor voldoende rust, zodat hij de volgende dag weer fit op de basis zou verschijnen.

Benieuwd hoe het deze vader en zoon verder zal vergaan of welke andere verhalen Sjors Kersten en Jarl Roelofsen voor je in petto hebben? Bestel IK HOOR PAARDEN en lees verder!